

Czwartek, 4 września 2008 r.

Iran

P6_TA(2008)0412

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 4 września 2008 r. w sprawie egzekucji w Iranie (2009/C 295 E/22)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Iranu, zwłaszcza rezolucje dotyczące przestrzegania praw człowieka, a w szczególności swoją rezolucję z dnia 19 czerwca 2008 r. ⁽¹⁾ w sprawie egzekucji młodocianych przestępców,
- uwzględniając oświadczenie prezydencji w sprawie egzekucji Mohammada Hassanzadeha, złożone w imieniu Unii Europejskiej dnia 13 czerwca 2008 r.,
- uwzględniając oświadczenie prezydencji w sprawie stosowania kary śmierci w Iranie, złożone w imieniu Unii Europejskiej dnia 18 lipca 2008 r.,
- uwzględniając oświadczenie prezydencji w sprawie egzekucji 29 osób w więzieniu Evin w Iranie, złożone w imieniu Unii Europejskiej dnia 29 lipca 2008 r.,
- uwzględniając oświadczenie prezydencji w sprawie egzekucji Rezy Hezjajiego przez powieszenie, złożone w imieniu Unii Europejskiej dnia 25 sierpnia 2008 r.,
- uwzględniając oświadczenia prezydencji Rady Unii Europejskiej w sprawie zbliżającej się egzekucji Behnooda Shojaee i Bahmana Soleimaniana w dniach 19 i 28 sierpnia 2008 r.,
- uwzględniając rezolucje Zgromadzenia Ogólnego ONZ, a w szczególności rezolucję A/RES/62/168 z dnia 18 grudnia 2007 r. w sprawie sytuacji w zakresie praw człowieka w Islamskiej Republice Iranu oraz rezolucję A/RES/62/149 z tego samego dnia w sprawie moratorium na stosowanie kary śmierci,
- uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych (ICCPR), Międzynarodowy pakt praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych (ICESCR), Międzynarodową konwencję w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji rasowej oraz Konwencję o prawach dziecka, których stroną jest Iran,
- uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że według organizacji Amnesty International liczba egzekucji przeprowadzonych w tym roku w Iranie sięga co najmniej 191, podczas gdy w 2007 r. w Iranie wykonano 317 egzekucji — więcej niż w jakimkolwiek innym kraju na świecie z wyjątkiem Chin, chociaż liczba ludności Iranu jest 18 razy mniejsza od populacji Chin,
- B. mając na uwadze, że dnia 27 lipca 2008 r. w więzieniu Evin w Teheranie doszło równocześnie do 29 egzekucji,
- C. mając na uwadze, że dnia 10 czerwca 2008 r. wykonano karę śmierci na 16-letnim Mohammadzie Hassanzadeh, irańskim Kurdzie, za przestępstwo popełnione w wieku 14 lat; mając na uwadze, że dnia 22 lipca 2008 r. wykonano egzekucję na młodocianych przestępcach: Hassanie Mozafarim i Rahmanie Shahidim, a dnia 19 sierpnia 2008 r. powieszono 19-letniego Rezę Hezjajiego za rzekome morderstwo, które popełnił w wieku 15 lat; mając na uwadze, że dnia 26 sierpnia 2008 r. dokonano egzekucji 19-letniego Behnama Zare za przestępstwo popełnione w wieku 15 lat, przez co jest on szóstym młodocianym przestępcą skazanym na śmierć w Iranie tylko w 2008 r.,
- D. mając na uwadze, że ani rodzina Zare, ani rodzina Hezjajiego, ani ich adwokat nie zostali powiadomieni o czasie i miejscu planowanych egzekucji, co jest sprzeczne z irańskim prawem,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0314.

Czwartek, 4 września 2008 r.

- E. mając na uwadze, że wykonanie egzekucji grozi wkrótce młodocianym przestępcom: Amirowi Marollahiemu, Behnoodowi Shojaee, Mohammedowi Fadaei i Bahmanowi Soleimaniowi,
- F. mając na uwadze, że prawo międzynarodowe zakazuje egzekucji młodocianych przestępców, co stwierdza art. 6 ust. 5 ICCPR oraz Konwencja o prawach dziecka; mając na uwadze, że obecnie co najmniej 130 dzieci i nieletnich przestępców przebywa w celach śmierci mimo prawnych zobowiązań Iranu,
- G. mając na uwadze, że działacze na rzecz praw mniejszości są w coraz większym stopniu narażeni na karę śmierci, jak miało to miejsce w przypadku Yaghoubha Mehrnehada, członka grupy etnicznej Beludżów i dyrektora wykonawczego związku młodzieży „Głos Sprawiedliwości”, który został stracony 4 sierpnia 2008 r. po publicznej konfrontacji z miejscowymi urzędnikami, w której domagał się odpowiedzialności za ich słabe osiągnięcia,
- H. mając na uwadze, że innego działacza na rzecz praw mniejszości, kurdyjskiego nauczyciela Farzada Kamangara, mimo braku dowodów skazano na śmierć pod zarzutem zbrojnego wystąpienia przeciwko państwu,
- I. mając na uwadze, że zeznania wymusza się często poprzez stosowanie tortur, uniemożliwiając dostęp do adwokatów, a orzeczenia sądów nie spełniają podstawowych standardów uczciwego procesu sądowego,
- J. mając na uwadze, że 5 sierpnia 2008 r. irańskie władze sądownicze ogłosiły zawieszenie stosowania ukamienowania jako sposobu wykonywania egzekucji, w związku z czym 10 anonimowych kobiet oczekujących śmierci przez ukamienowanie nie zostanie poddanych tej karze,
- K. mając na uwadze, że istnieją uzasadnione obawy, iż członkom i współpracownikom opozycji irańskiej, którzy na mocy art. 27 IV konwencji genewskiej znajdują się pod ochroną wielonarodowych sił pod amerykańskim dowództwem w obozie Ashraf w północnym Iraku, może grozić wydalenie lub przymusowy powrót do Iranu, gdzie mogliby być narażeni na ciężkie prześladowania lub nawet karę śmierci,
1. wyraża głęboki smutek z powodu niedawnej egzekucji kilku młodocianych przestępców w Iranie, co czyni żeń jedyne państwo na świecie, w którym w roku 2008 wciąż stosuje się tę straszną i niehumanitarną karę;
 2. zwraca szczególną uwagę na los Soghry Najafpour, która do chwili obecnej niemal 19 lat swojego życia spędziła w celi śmierci za morderstwo, które miało miejsce, gdy była w wieku 13 lat;
 3. wzywa ajatollaha Mahmouda Hashemiego Sharoudiego stojącego na czele władz sądowniczych, aby z urzędu złagodził wszystkie wyroki śmierci wydane na młodocianych przestępców i apeluje do władz Iranu o wstrzymanie egzekucji zwłaszcza Amira Marollahiego, Behnooda Shojaee, Mohammeda Fadaei i Bahmana Soleimania;
 4. stanowczo potępia coraz większą liczbę egzekucji i wzywa władze Iranu do wprowadzenia moratorium na wykonywanie kary śmierci w celu jej zniesienia zgodnie z rezolucją przyjętą przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych w dniu 18 grudnia 2007 r.;
 5. ponownie wzywa członków Madżilisu do pilnego wprowadzenia zmian w prawie, gwarantujących niewykonywanie kary śmierci za popełnione przestępstwa, jeżeli ich sprawca ma mniej niż 18 lat, a także do dostosowania do międzynarodowych standardów granicy wieku, od której obowiązuje odpowiedzialność prawna za czyny karalne;
 6. popiera wysiłki Iranu w zakresie prawodawstwa mające na celu ustanowienie odrębnego systemu prawnego i sądowniczego dla młodocianych przestępców oraz wzywa członków Madżilisu do wprowadzenia środków gwarantujących edukację i ponowną integrację nieletnich przestępców w społeczeństwie; wzywa Komisję do udzielenia władzom Iranu wsparcia we wszelkich jego staraniach dotyczących współpracy międzynarodowej w tej dziedzinie;
 7. stanowczo potępia prześladowania w Iranie i więzienie obywateli angażujących się w obronę praw człowieka oraz tych, którzy prowadzą kampanię przeciwko karze śmierci, za co często oskarża się ich o tzw. działalność zagrażającą bezpieczeństwu narodowemu; wzywa przede wszystkim do bezwarunkowego uwolnienia Emadeddina Baghiego i Mohammada Sadegha Kabovanda oraz domaga się złagodzenia wyroku śmierci na Farzada Kamangara, a także ponownego przeprowadzenia śledztwa w jego sprawie;

Czwartek, 4 września 2008 r.

8. wyraża zadowolenie z powodu niedawnego ogłoszenia zawieszenia kamienowania jako sposobu wykonywania egzekucji; jest jednak zaniepokojony wnioskiem w sprawie reformy kodeksu karnego, rozpatrywanym obecnie przez parlament, w którym kamienowanie jest utrzymane w przypadku niektórych form cudzołóstwa, oraz wzywa członków Madżilisu do opowiedzenia się za całkowitym zniesieniem kamienowania;
9. wzywa władze Iraku i Stanów Zjednoczonych do odstąpienia od przymusowego wydalania do Iranu irańskich członków opozycji, uchodźców i osób ubiegających się o azyl, jeżeli groziłyby im prześladowania, a także przede wszystkim do współpracy z Wysokim Komisarzem Organizacji Narodów Zjednoczonych do spraw Uchodźców i innymi organizacjami w celu znalezienia zadowalającego i trwałego rozwiązania problemu osób przebywających obecnie w obozie Ashraf;
10. wzywa do przedłożenia rezolucji, na następnym posiedzeniu Zgromadzenia Ogólnego ONZ z prośbą do wszystkich krajów, które utrzymują karę śmierci do udostępnienia Sekretarzowi Generalnemu ONZ i opinii publicznej wszystkich informacji dotyczących kary śmierci i egzekucji, tak aby przełamać tajemnicę państwową dotyczącą kary śmierci, która jest również przyczyną większej ilości egzekucji;
11. wzywa, aby ta nowa rezolucja przewidywała powołanie Specjalnego Wysłannika Sekretarza Generalnego mającego za zadanie monitorowanie sytuacji, zapewnianie maksymalnej przejrzystości systemu kary śmierci i promowanie wewnętrznego procesu zmierzającego do wdrożenia rezolucji ONZ w sprawie moratorium dotyczącego egzekucji;
12. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji rządowi i parlamentowi Islamskiej Republiki Iranu, Radzie, Komisji, Wysokiemu Przedstawicielowi ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa, rządowi i parlamentom państw członkowskich, sekretarzowi generalnemu ONZ, Komitetowi Praw Człowieka ONZ, Wysokiemu Komisarzowi ONZ do spraw Uchodźców, rządowi Stanów Zjednoczonych i rządowi Iraku.

Zabójstwa albinosów w Tanzanii

P6_TA(2008)0413

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 4 września 2008 r. w sprawie zabójstw albinosów w Tanzanii

(2009/C 295 E/23)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie poważnych naruszeń praw człowieka,
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka Zgromadzenia Ogólnego ONZ z dnia 10 grudnia 1948 r.,
- uwzględniając Afrykańską kartę praw człowieka i ludów przyjętą w dniu 27 czerwca 1981 r., która weszła w życie w dniu 21 października 1986 r.,
- uwzględniając Konwencji ONZ o prawach dziecka przyjętą w dniu 20 listopada 1989 r., która weszła w życie w dniu 2 września 1990 r. i mającą bezwzględnie wiążący charakter,
- uwzględniając Deklarację ONZ z dnia 18 grudnia 1992 r. w sprawie praw osób należących do narodowych, etnicznych, religijnych lub językowych mniejszości,
- uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że według organizacji pozarządowych i relacji mediów potwierdzonych przez rząd Tanzanii od marca 2008 r. co najmniej 25 albinosów, w tym dzieci, zostało zabitych i okaleczonych w okolicach Jeziora Wiktorii, głównie w regionach Mwanza, Shinyanga i Mara, w których żyje szczególnie wielu albinosów,